

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۰۵ نومبر ۲۰۱۹

خبر خوش، از کلوخ آتش پرید!!

دوشنبه- ۱۳ عقرب ۱۳۹۸- کابل- از جمله مهمترین خبر های امروز، مخالفت تعدادی از به اصطلاح سناتوران دولت دست نشانده با مداخلات سفیر امریکا در امور انتخاباتی بود. در یادداشت امروز توجه شما را به بحث در همین مورد جلب می نمایم:

ظاهر قضیه وقتی انسان می شنود و یا می خواند که تعدادی از سناتوران با دخالت های سفیر امریکا در امور انتخابات مخالفت ورزیده، آنهایی که از مناسبات افغانستان و رابطه حاکمیت با اشغالگران آگاهی دارند، مطمئناً چون این قلم نمی توانند درک نمایند که موضوع مربوط به افغانستان است و این مخالفت در افغانستان صورت گرفته است، اما وقتی خبر را تا آخر می خواند و متوجه می شود که واقعاً قضیه مربوط به افغانستان است، به جای این که خوشحال بگردد که بلی در هیأت حاکمه افغانستان هم انسانهایی وجود دارند که نمی خواهند چاکر و نوکر گوش به فرمان امپریالیسم امریکا و سایر اشغالگران باشند و تمام مقدرات آن ها را امریکا و شرکاء تعیین نمایند، انسان از جانبی از چنین حماقتی متأثر می گردد و از طرفی با مشاهده چنین درائی آشکاری می تواند عصبانی نیز بگردد.

متأثر از بابتی که انسانی در عصر حاضر با وجودی که می بیند، کشورش در اشغال بیگانگان است و استقلالی از خود ندارد و ضمن آن که تمام مقدرات آن توسط استعمار تعیین می گردد، گذشته از خرج دسترخوان حنا پول حمام همسرش را نیز اشغالگران می پردازند، می آید و چنان سخن می گوید توگوئی افغانستان کشوریست مستقل که در آن نه نیروهای خارجی استعمارگر وجود دارد و نه هم در جیب شخص سناتور، پول امریکائی غرابه می کند. به چنین فردی با چنین طرز تفکری می باید گفت:

آقا جان، تو که نمی خواهی سفیر یک کشور اشغالگر در امور انتخابات کشورت مداخله کند، به جای شرکت در پارلمان استعماری، نخست کمر همت بسته، بکوش تا در کنار مردمت، اشغالگران را از کشور اخراج نمائی و اگر توانائی انجام آن را در خود نمی بینی، حد اقل حاکمیت دالر را بر حیات و ممت خودت و خانواده ات، خاتمه ببخش!

عصبانی بدان علت که گوینده چنان حرفی، فکر می کند به جای خودش مردم و مخاطبانش همه الاغ اند و فاقد شعور، در نتیجه مخاطبان مسحور غرابه سناتور گردیده، وی را یک انسان مستقل فرض خواهند نمود.

هموطنان گرامی:

این نکته را چه خوش ما بیاید و چه هم بدما، باید بدانیم و بپذیریم تا زمانی که خرج دسترخوان طبقات حاکم و مصارف دوام حاکمیت آنها را اشغالگران می پردازند، آنها در تمام امور و مسایل زندگانی اجتماعی ما نه تنها مداخله کرده و در آینده نیز خواهند کرد، بلکه به مداخله نیز اکتفاء نکرده از "حق انتصاب" که اشغال افغانستان به آنها داده است نیز استفاده نموده، هر کسی را بخواهند به هر منصب و مقامی که باشد منصوب می نمایند. افرادی که با انتصاب مخالف اند، باید نخست خود را آزاد ساخته "حق انتصاب" استعماری را به "حق انتخاب" از جانب مردم مبدل بسازند. در غیر آن همان ضرب المثل کابلی "با گوشتش آشتی و با شوربایش جنگی" خواهد شد که جز تمسخر، گوینده اش سزاوار چیز دیگری نیست.

سرکها ما را می طلبد!!